POLIGRÁF

II. évfolyam 2. szám | A Közgazdasági Politechnikum lapja | 1992. október 2.

Mottó: "Az emberek túlnyomó része messze igazi képességei alatt teljesít, a társadalmak egy előírt kész világot igyekeznek túlságosan is sikeresen ránk erőltetni. Már nemcsak tüdőnk, de agyunk kapacitásának is csak jelentéktelen töredékeit használva tengődünk. Márpedig az a szervünk, amit nem használunk, elkorcsosul."

VOLT, I. évf. 3. sz.

A tartalomból:

- **Horn Gábor:** Az első hónap után
- **Deák Tamás:** Kezdeti ellentétek
- Egy tantárgyfelelős gondolatai
- **Fehér Márta:** Emlékeztető az IT-ülésről
- **Nagy Ákos, Perti Gábor:** Az első Fórum tapasztalatai
- Magyar vér
- Gazda kerestetik
- Bírósági ügyek
- Változatok egy témára (**Cser Orsi, Fuchs Péter, Pancsovai Petra, Vizi Kriszta,**)
- A gólyatáborban történt (**Bártfai Ágnes, Boros Krisztina, Bucsi András, Fuchs Péter, Király Ágnes, Kovács Katalin, MSE, Orbán Zsuzsanna, Pécsi Eszter, Récsán Gábor, Uzseka Andrea** élményei)
- Török világ Magyarországon
- **Funk Ádám:** Az ember komédiája; Figyelj csak!
- Mai nép"művészet"
- A bónuszrendszer
- Tantárgyi pályázatok
- Szakkörök, fakultatív órák
- Hirdetések

Ez már nem a POLI-????! Az új lapot tartjátok a kezetekben.

A BORSÓban közzétett újságnév-javaslatokra 14-en reagáltak. 14 (azaz tizennégy) szavazat érkezett a körülbelül 200 potenciális szavazótói a szavazatszámláló bizottsághoz. (...)

A vélemények a következőképpen oszlottak meg: 3 iskolapolgárnak tetszik a Polisó, szintén 3-nak a Polifon, egy szavazatot kapott a Polivitapletty, a Poliéder, a Politúró és a Polihibrid - holtversenyben, és elsöprő győzelmet aratott a POLIGRÁF négy szavazattal.

A zártkörű keresztelőt megtartottuk, az új jövevényt anyakönyveztük, most már elindulhat az Élet rögös útján. Reméljük, hogy sok barátra, pártfogóra talál majd, bízunk benne, hogy egészségesen fejlődik, és idővel egyre okosabb, szebb, sokoldalúbb (poliéderebb) lesz.

AZ ELSŐ HETEK

Gondolatok, megjegyzések, reakciók az első hónap történéseihez

(Ez itt a nem létező iskolaigazgató nem létező vezércikkének a helye)

KEZDETI ELLENTÉTEK

Az egyik osztályidőn a másodikosok és az elsősök viszonyáról (is) beszélgettünk. Arra a kérdésre, hogy miért ellenséges velünk a másodikosok nagy része, egy osztálytársam úgy válaszolt, hogy szerinte azért, mert nekünk eleve magasabb az intelligenciaszintünk, ezért féltékenyek. Lehet, hogy részben igaza van, de ha mások is így gondolják, és ezt hangoztatják, abból marha nagy ellentétek jöhetnek létre. Olaj a tűzre, hogy az ebédnél is nekik kell többet sorba állni. Ha más miatt nem is, ezért szemmel ölnek minket. Ezt meg lehetne oldani úgy, hogy egyik héten ők, másik héten mi állnánk előbb sorba. Igaz, ezért a zseniális és korszakalkotó ötletemért az évfolyamtársaim fognak szemmel vagy más, hatékonyabb eszközzel ölni, de mindent a hazáért és a Politechnikumért!

Maradjunk abban, hogy egy iskolában élünk, ennek a sulinak megvan a saját (korántsem könnyű) követelményszintje, amit a mostani másodikosok tartani tudnak, és nekünk is tartani kell. Akinek pedig nem tetszik a másik ember, az egyet tehet: gyorsan klíratkozik a KP-ból, és szépen továbbáll.

Ui.: Azért itt még nem tartunk!

(Hoffman) - VV -

Szerkesztői megjegyzés:

(Hoffman) nevű cikkírónk még a szeptember 24-i ügyeletátadás előtt juttatta el írását a szerkesztőségbe. Az ebédeltetésre vonatkozó "korszakalkotó ötlete" azóta aktualitását vesztette, hiszen az IT másképp döntött e kérdésben (mindenki akkor megy ebédelni, amikor akar és amikor van ebéd), és ezen a fórumon e döntés ki is hirdettetett.
Mégis benn maradt a POLIGRÁFban ez a cikk, ugyanis nem csak az ebédelés technikájáról van benne szó...

KÖZVÉLEMÉNY-KUTATÁS AZ ÜGYOSZTÁLYBAN

Avagy egy tantárgyfelelős feljegyzései

Megvolt az első természetismeret óra ... Megvolt a második is ... A harmadik, sőt a negyedik is, bár itt egy kis gond volt, mert az osztály kollektívan elhatározta: nem megy be órára. Ez volt majdnem mindenkinek az első ilyen alkalom, eltekintve az osztály 30%-ától, akik bent maradtak. Ez különben inkább a tanárnő személye, mint a tanóra elleni tiltakozás volt.

Ezután minden a rendes kerékvágásban folyt tovább, az órák látogatottsága nőtt. Így ment ez egészen a hatodik órá-ig, amikor ismét egy nevezetes ese-mény történt: megválasztottak tan-tárgyfelelősnek. Tudtam, hogy nehéz feladatot veszek ezzel a vállamra, de azt gondoltam, majd csak lesz valami. Lett is. Már a megválasztásom órájának végén megszállt az ihlet, pontosabban homlokon csókolt a múzsa. Hogy a lehető legpontosabban fejezzem ki magam: Veres tanár úr megbízott, hogy készítsek egy közvéleménykutatást. A köz véleményét szinte hiánytalanul fel is kutattam, amelynek részleteit - legetőleg híven tükrözve az osztályban uralkodó nézeteket - itt közreadom. Ehhez persze még azt is tudni kell, hogy a természetismeret tanárnőt sokszor csak úgy egyszerűen "tanárnak" szólítják, aki nem összetévesztendő másik tanárunkkal, Veres Gáborral.

Ime hát az idézetek, melyek inkább hangnemükben különböznek, nem mondandójukban.

Elsőnek két szelídebb idézet:

"A tantárgy érdekes, a tanár is javult, de még nem az igazi." (Funar)

"A tantárgy egész jó, a tanár egy fokkal normálisabb, mint az elején, de még nem teljesen jó." (név nélkül)

Voltak lényegre törők is:

"Bent lenni, vagy nem lenni, ez itt a kérdés!" (Dinidani)

"Quite good, not too bad!" (Shaolin)

"Az óra jó, a tanár rossz. Ennyi." (Adóvégrehajtó)

Olvassatok néhányat a 'kifejtő' gondolatokról is:

"A dühöngőben is ragad rám ennyi természetismeretből, mint az órán! Hiába ülök benn, az óra végén olyan, mintha végig alfában lettem volna. Más tanárt!" (Höri)

"A tananyag nagyon jó, de kár, hogy a tanárnő nem tudja érdekessebbé tenné! Talán beszédtechnikát is tanulhatna. VEREST AKAROK."

Ide képzeljetek egy anarchia-jelet!

És utoljára egy elrettentő példa:

"Borzalom, le kell cserélni a tanárt!" (Kovács Gergő)

Marci - Ügyosztály -

JEGYZŐKÖNYV

AZ ISKOLATANÁCS 1992. SZEPTEMBER 22-I ÜLÉSÉRŐL

Jelen voltak:

Kunné Deák Etelka
Kleinné Alföldi Sarolta
Rózsa Mihály
Ehleiter Tamás
Adorján Miklós
Nagy Ákos
Szolnoki Attila
Klein Anikó
Puskás Aurél
Horn Gábor
Levezető elnök: Adorján Miklós

I. Az új Iskolatanácsról

Az IT úgy határozott, hogy november 10-ig meg kell tartani az új IT tagjainak választását. A diákok 7 (osztályonként 1-1 + V. év), a szülők 6, a tanárok 3 képviselőt választanak. Az IT akkor határozatképes, ha oldalanként a képviselők 2/3-a jelen van. Szavazáskor a diákok 7, a szülők 6, a tanárok 6 (a 3 képviselőnek 6 szavazata van) mandátummal rendelkeznek. Az IT rendes üléseit 6 hetente tartja.

II. A tanévkezdés problémáiról

A diákképviselők nehezményezték, hogy a nyár elején kitűzött augusztus 31-i IT-ülés elmaradt. A tanárok elismerték, hogy ez sajnálatos, de felhívták a diákok figyelmét arra, hogy maguk is kezdeményezhették volna az ülés összehívását.
A továbbiakban a diákok tiltakoztak az ellen, hogy a tanárok az IT megkérdezése nélkül vezették be az új ügyeleti és hetesi rendszert, konstruktív javaslatuk azonban nem volt. Szót emeltek a 60 perces órák ellen is. Elmondták, hogy érezhetők feszültségek az elsősök és másodikosok között. Ennek okai között felsorolták azt, hogy az elsősök ebédelnek először, néhány elsős "tiszteletlen magatartását", és hogy az elsős táborba nem mehetett néhány másodikos, akik oldani tudták volna a két évfolyam közti nézeteltéréseket.
Megállapodtunk arról, hogy a fentieket újra tárgyaljuk, miután a következő, szeptember 24-i ügyeletátadás-fórumon vitára bocsájtjuk a felsorolt problémákat.

III. Az Iskolabíróságról

Az IT szerint az Iskolabíróság is működési nehézségekkel küzd, ugyanakkor nagyon rossznak tartjuk, hogy a bírósági ügyek elhúzódnak. Köteleztük az IB-t arra, hogy a fegyelmi ügyeket két héten belül, indokolt esetben még rövidebb határidővel tárgyalja.
Felkértük a bírákat arra, hogy készítsenek az IT-nek előterjesztést a Bíróság belső működéséről, az ügyek elévüléséről és a mentelmi jogról.

A következő IT-ülés időpontja: 1992. október 2. 16.30

1992. szeptember 24.

Fehér Márta

FÓRUM! FÓRUM?

1

Volt egy fórum az iskolában. Idén az első. Más volt, mint az eddigiek. Nem azért, mert idén az első volt, nem azért, mert már az elsősök is képviseltették magukat, nem azért, mert a szokottnál kicsit többen voltunk. Nem ezek miatt. A hangulata volt más. Kissé komolytalanra sikeredett; nem diákosan vidámra, inkább néhol cirkuszi show-műsorra emlékeztetett. A hozzászólók mondókáját gyakran szakította meg taps - okkal vagy ok nélkül (így utólag mindegy). Az biztos, hogy én is tapsoltam. (Ezt azért írom, mert antipatizánsaim valószínűleg kétszínűséggel vádolnának.) De tettemet nem azzal magyarázom, hogy kigyulladt a tapsgép, mint a Friderikusz-showban. Hanem azzal, hogy a belőlem (és másokból is) kitörő taps a teljes időrablásnak szólt. Az alig hallható ügyeletértékelésen és a hosszú nevű sportverseny poszt-díjátadásán kívül semmi érdemleges nem történt. A drága idő nem a tapsokkal ment el, hanem az értelmetlen ügyeletvezetői vitával, valamint a menza kritizálásával (ami jobb, mint volt, de mivel menza, jó nem lehet), és egyesek állandó értetlenségével. (Bocs, tudom, hogy ezzel nem szerzek jópontot nálad, de ez neked szól, Szép Anita!)

Egy biztos: az ilyenfajta fórumnak a világon semmi értelme. Hosszútávon így a teljes érdektelenségbe fog fulladni, és nem fogja elérni az eredeti célját, a problémák közös megoldását. Nem azt mondom, hogy pléhpofával, gyászos hangulatban folyjon le az egész, csak azt, hogy érdemleges dolgokról beszéljünk, az ügynek megfelelő komolysággal, de jó hangulatban.

Remélem, a jövőben másféle fórumok lesznek. És azokon történni fog valami. (?)

Nagy Ákos
- Zártosztály -

2

Volt egy Fórum az iskolában. Az idei első Fórum. Hosszú volt, zajos volt, minden résztvevőt megviselt. Valóban sokan voltunk: sok elsős, sok másodikos, ügyeletet átadók és átvevők, sok tanár. Sokaknak volt - lett volna - sok-sok mondandója. (Merthogy a Poli-Fórum arra találtatott ki, hogy ügyes-bajos ügyeinket, bajainkat együtt megbeszéljük, és gondjainkat megoldjuk. Mi, Iskolapolgárok. Diákok, tanarak, bárki, akinek van egy ügye, baja. Ez talán úgy működhetnék, ha valaki, akinek van egy ügye-baja, azt elmeséli a többieknek. A többiek ezt meghallgatják, végiggondolják, megválaszolják, megoldják - vagy sem. Mindenesetre ez (ön)fegyelmet és figyelmet - így pl. egymás iránti figyelmet - igénylő, fáradságos tevékenység. Mintegy munka. Melynek célja: a Politechnikum - munkahelyünk és munkafeltételeink - közös formálása.)

Szóval volt egy Fórum. És keveset tudtunk megvitatni, kevés ügyünknek jutottunk a végére. Kár. Talán egyszer sikerül tisztelettel és tisztességgel végighallgatnunk egymást, azokat is, akiknek a hangereje nem száztíz négyzetméteres hodályok be- és százegynéhány harsány, Iskolapolgártársai türelmét és idejét nem kímélő kolléga túlkiabálásához edződött. Talán egyszer sikerül ráeszmélnünk - ráeszmélnetek -, hogy egymás meg nem hallgatása, az egymásra oda nem figyelés, az egymás iránti tiszteletlenség az igazi időrablás.

Volt egy fórum az iskolában. Az idei első Fórum. Ami az első Ügyeletátadás is volt. Ahol parázs vita (??) kerekedett a következő ügyeletes osztály ügyelet-vezetője körül. Mert mi is történt? Az MP osztály XY-t (tényleg nem a személy az érdekes) bízta meg az ügyeletvezetői funkcióval. De XY-t még az előző tanév végén, júniusban felfüggesztette a Politechnikum legfőbb fegyelmi fóruma, a bölcs Iskolabíróság.

Ezzel kapcsolatban két dolgot érdemes tisztáznunk.

Mit jelent a felfüggesztés?

A Fórumon jelen volt bölcs bírák szerint a felfüggesztett diák csak tanórán vehet részt, egyéb politechnikumi kedvezményekben nem részesülhet, emellett a közügyek gyakorlásától eltiltatott. Így értelemszerűen választott funkcióra nem jelölhető és nem választható.

Ki az az ügyeletvezető?

Az ügyeletvezető az ügyeletes osztály "diák-vezére", "diák-igazgatója". Nem egyszerűen adminisztrátor, hanem az ügyeletes osztálynak - az iskola kétheti gazdáinak, a napi teendők megszervezőinek, irányítóinak és lebonyolítóinak - a vezetője, a feladatok átlátója, koordinátora és számonkérője, tehát: Főnök. Akitől osztálytársai meghallgatják a kérést vagy utasítást, és hajlandóak aszerint cselekedni. (Olvasd el a zárójeles megjegyzést is, Olvasóm: én ezt értem az Ügyeletességen és az ügyeletvezetőn. Csak remélem, hogy egyszer majd ez lesz, és tudom, hogy most még nem ilyen. De attól még ilyennek találtatott ki. És ha nem vesszük komolyan, sohasem válik azzá, amilyennek szeretnénk.)

A Politechnikumban nagyon kevés írott, papírra vésett vagy harsogva hirdetett szabályt alkottunk. Kevés tiltó vagy akár irányjelző táblát állítottunk. Ezek zömét is magunk tettük magunk elé, mi, Iskolapolgárok közösen alkottuk, főként a miáltalunk közösen választott testületek, az Iskolatanács vagy az Iskolabíróság által. Úgy gondolom, az Iskolapolgárok Fóruma nem söpörheti le az asztalról a választott testületei által alkotott szabályokat, döntéseket, ítéleteket. A jogot csak akkor lehet következetesen érvényesíteni - mindannyiunknak, mindannyiunk érdekében és védelmében, ha kell, bármelyikünkkel szemben -, ha azt bármikor tiszteletben tartjuk. És akkor is tiszteletben kell tartanunk, ha az szögletesnek, merevnek, indokolatlannak tűnik. (Legfeljebb, ha ez gyakran előfordul, törekednünk kell jogszerű megváltoztatására.) A jog minden működő demokrácia szent alapköve. A sajátunkat (a Sajátunkat!) ráadásul mi alkottuk magunknak. Vigyázzunk rá!

Az időrablásért szíves elnézéseteket kéri

egy Iskolapolgár: **Pertl Gábor**

Magyar vér

Élt egyszer egy tar fejű, bakancsos fiatalember székesfővárosunk egyik peremkerületében. Szorgosan véste a horogkereszteket a liftajtóra, néha egy-egy magányos színes bőrű diákot rohant le tizedmagával, máskor meg a házbéli hatéves cigány fiút nyaggatta; így teltek szürke hétköznapjai, amikor egyszer egy ritkán látott vidéki rokon toppant be, s történetesen a roma ősökről adomázott a megdöbbent skinheadnek. Szó szót követett, s az idős rokon feltárta a felmenő ágiak nemzeti, vallási hovatartozását; volt ott cigány zenész, lengyel lókupec, sőt, egy rabbi is!

Szegény ifjúra ájulásszerű identitászavar tört; mármost hogyan ütlegelje nyugodt szívvel a másfajtákat, ha az ő népi, nemzeti gyökerei is belátthatatlan kuszasággal nyúlnak a határokon túlra. Hiába nyugtatgatta a rokon, hogy széles e honban tiszta magyar vért már sehol sem találni, annyi népnek hágott a Kárpátok medencéjén keresztül-kasul; bizony ez sem vigasztalta meg a bakancsost.

Pedig az ellentmondás feloldható lenne, ha minden este saját magát verné meg...

G. P.

Ez a cikk a Népszabadság szeptember 22-i számából való. Az egyik BORSÓ-olvasó fedezte fel, és úgy gondolta, ezzel válaszol Krausz Kati vitaindítójára. Remélhetően akinek inge, magára veszi, és ezentúl (saját magától származó) monoklival a szeme alatt jár majd iskolába, amíg kitart nézetei mellett.

a szerk.

KIK AZ OSZTÁLYTERMEK GAZDÁI?

A Politechnikumban kabinetrendszer működik. Az egyes tantárgyaknak saját szaktantermük van - ellátva (elvileg) a tárgyhoz szükséges felszerelésekkel, működő és kihasznált eszközökkel.
De ez még kevés! Igénylik ezek a termek a folyamatos törődést, változatosságot, karbantartást, dekorációt. Persze elvégezhetik ezeket a teendőket az illetékes szaktanárok, de mivel más is használja azokat a helyiségeket rajtuk kívül, célszerű, sőt valószínűleg megkövetelitetik, hogy a kialakításukba, üzemeltetésükbe is beleszólhasson (beledolgozhasson) egy-egy osztály.
Egyes termek már gazdára leltek, mások csak áhítoznak patrónusok után.
Egyes osztályoknak már van hazájuk, mások viszont ideiglenesen állomásoznak különböző termekben, ha éppen osztályidőt tartanak.

Javaslat:

Enyhítendő a sehová-sem-tartozás keserű kínját, válasszon minden osztály magának tantermet, lehetőleg olyat, ahol a tanítási hét során szokott órája lenni, és ahol egyik vagy másik osztályfőnöke is otthon érezheti magát.
Az első honfoglalások már lezajlottak, de természetesen - diplomáciai úton - van mód határrendezésekre. Ugyanakkor szabad területek is kínálkoznak, azok közül is "ki lehet sajátítani" valamelyiket.

Íme a leltár:

B épület, földszint 1. terem:		- FH
B épület, földszint 2. terem:	Gulyás Éva	-
B épület, földszint 3. terem:	Kalina Yvette	-
B épület, 1. emelet 12. terem:	Krausz Kati	- Ügyosztály
B épület, 1. emelet 14. terem:	Csicsi	- Ügyosztály
B épület, 1. emelet 15. terem:		-
B épület, 2. emelet 21. terem:	Csürke Ibolya	- KáOsztály
B épület, 2. emelet 22. terem:	Puskás Aurél	- MP
B épület, 2. emelet 23. terem:		-
A épület, 2. emelet 22. terem:	Jakab Judit	- Zártosztály
A épület, 2. emelet 26. terem:	Veres Gábor	- VV
A épület, 2. emelet 25. terem:		-

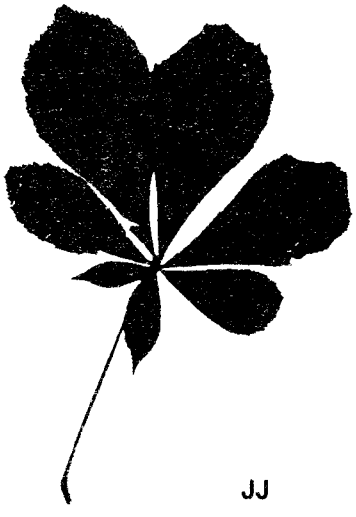

JJ

ISKOLABÍRÓSÁGI HATÁROZATOK

Az 1. ügy

Tényállás:
Az informatika munkacsoport két tanára, Rózsa Géza és Gulyás Éva - munkájuk akadályozása miatt - nyújtott be feljelentést Rózsa Dániel és Farkas Zsolt, JP osztályos tanulók ellen.
Rózsa Dániel szeptember 9 -én az utolsó két órán folyó munkát több számítógép használhatatlanná tételével akadályozta. Ezeket a gépeket csak későbbi felszólítás után, az általa ismert kulcsszó segítségével tette elindíthatóvá.
Farkas Zsolt szeptember 15-én, a tanóra alatt és az azt követő szünetben két gép D egységét tilalom ellenére felnyitotta, és a tananyaghoz tartozó programot átállította. A beavatkozás nehezítette a következő tanóra megtartását.
Tárgyalás:
Az ügyet tárgyaló bírók: Ehleiter József szülő, Vizi Krisztina diák, Veres Gábor tanár
Az Iskolabíróság a fenti két ügyet együtt, összefüggéseiben vizsgálta. A vádlottak védőt nem kívántak állítani, egymást és saját magukat védték. A vádat az ügyet feltáró tanárok képviselték.
Farkas Zsolt elmondta, hogy jogot kapott a D egység használatához, beavatkozása pedig nem rosszabbá, hanem éppen jobbá tette a grafikai programot. A további órák megzavarására nem gondolt, szerinte az be sem következett.
Gulyás Éva tanárnő elmondta, hogy az órán alkalmazott tananyag és annak beállítása kizárólag a tanár felelőssége, abba beavatkozni csak előzetes megegyezés alapján lehetséges. A változtatásoknak mindenképpen egységeseknek kell lenniük, ezek hiányában a tanári utasítások a diákok gépein nem követhetők.
Rózsa Dániel a teljelentésben szereplő vádakat csak részben ismerte el. Az általa telepített vírusszimulátor programok nem jelentettek valódi veszélyt, azokat csak tanulmányozás végett helyezte el. A gépek lezárására alkalmazott "Password" programot valóban ő telepítette, de a három észlelt esetben nem ő indította el. A D egység használatához neki is külön engedélye volt.
Határozat:
Az Iskolabíróság a gépeken történt beavatkozásokat és azok káros voltát megállapította, ezért mindkét tanulót:
"figyelmeztetés" fegyelmi büntetésben részesítette;
- 1992. december 31.-ig eltiltotta a géptérem szabadidőben való használatától (megerősítve és meghosszabítva a munkacsoport döntését).
Javasolja az informatika munkacsoportnak:
A D egység használatára kiadott egyéni engedélyek visszavonását (vagy egyértelmű írásos szabályzását);
A számítógépeken hatékony egyéni és csoportos védelmi rendszer kiépítését;
Igyekezzen bevonni a két tanulót a munkacsoport munkájába, hasznosítva többletismereteiket.
Indoklás:
A bíróság egyfelől általában ítélte el a számítógépes szoftverekbe történt illetéktelen beavatkozásokat, másfelől az elkövetők többlettudásával járó felelősségre figyelmeztetett. Az elkövetés során a mindenkire érvényes korlátokon kívülállókként viselkedtek, magukénak érezve a csak tanároknak járó jogokat.
Rózsa Dániel esetében a teljes beismerés hiánya és a bizonyítás nehézsége enyhítette, Farkas Zsolt esetében a tanárok eddigi bizalmával való visszaélés súlyosbította az ítéletet.

Veres Gábor bíró

A 2. ügy

Tényállás:
Kovács (Medve) Péter, a JP osztály tanulója több alkalommal dohányzott az iskola épületében. Pertl Gábor, a vád képviselője elmondta, hogy kétszer is találkozott a vádlottal a férfi WC-ben, ahol két lány társaságában cigarettázott, illetve az A épület - nem a Politechnikumhoz tartozó - első emeletén (tanítási időben az iskola épületét nem szabad elhagyni).
Tárgyalás:
Az ügyet tárgyaló bírók: Gyurcsák Ferencné szülő, Vizi Krisztina diák, Kalina Yvette tanár
A védelem képviselője: Németh Attila
Határozat:
A bíróság úgy döntött, hogy az ügy értékelését, illetve az ítélet kiszabását osztálykeretbe utalja.
Indoklás:
A dohányzás mint iskolai probléma és mint fegyelmi ügy - első szinten - osztálykeretben tárgyalandó, oldandó meg.

A 3. ügy

Tényállás:
Az elmúlt tanév végén súlyos tanári és diák vétségről értesült a Politechnikum iskolapolgársága: Szabó Bálint MP osztályos tanuló az év során 40 igazolatlan órát gyűjtött össze, mely mulasztás a reggeli késésekből eredt. A két osztályfőnök, Molnár Lajos és Puskás Aurél 38 igazolatlan óra után (elmulasztván korábban Bálint tájékoztatását igazolatlan óráinak számáról) - ahelyett, hogy Iskolabíróság elé vitte volna az ügyet - "ledolgoztatta" a hiányzások egy részét. Ezzel a megoldással az osztály egyetértett. Mikor - ezek után - Bálint újra elkésett, az osztályfőnökök már az IB elé vitték az ügyet.
Tárgyalás:
Az ügyet tárgyaló bírók: Gyurcsák Ferencné szülő, Vizi Krisztina diák, Papi Attila tanár
A védelem képviselője: Németh Attila
A vád képviselője: Kalina Yvette
A vád:
Szabó Bálint esetében a 38 igazolatlan óra összegyűjtése;
Molnár Lajos és Puskás Aurél esetében: az adminisztratív fegyelem megsértése, az IB összehívásának elmulasztása. Az IB - jegyzőkönyvön kívül - megjegyezte, hogy a két osztályfőnök által kiszabott büntetéssel nem ért egyet.
A jelenlevők elmarasztalták az IB-t amiatt, hogy ennyire megkésve tárgyalja ezt az ügyet.
Határozat:
Az IB Szabó Bálint igazolatlan hiányzását az 1992/93-as tanévben 20 órában maximálta (A 60 perces órákra való áttérés óta 25 óra az igazolatlan hiányzások azon határa, mellyel még iskolapolgár maradhat valaki. A 26. igazolatlan óra már az iskolából való automatikus kizárást jelenti.). Szigorító feltételként szabta, hogy egy negyedévben legfeljebb 5 óra igazolatlan hiányzása lehet.
A két osztályfőnököt szigorú írásbeli megróvásban részesítette a fenti vádpontok alapján, illetve felszólította az adminisztratív osztályfőnöki feladatok maradéktalan teljesítésére.
Megjegyzés: Az IB csodálkozását fejezte ki amiatt, hogy milyen nagyfokú az érdektelenség az iskolában a fegyelmi ügyek iránt. Noha a tárgyalások nyilvánosak, mégis igen kevesen tiszteltek meg jelenlétükkel azokat.
Pest, 1992. szeptember 28.

Jakab Judit tollnok

Történetek egy képhez

Néhány politechnikumi osztályban néhány politechnikumi diák arra vállalkozott, hogy történetet ír a mellékelt illusztrációhoz (ami egyébként a VOLT nevű folyóirat harmadik számában látható). A POLIGRÁFba ezek közül a művek közül került be négy, hogy kicsit megtörje a száraz információözönt, és hogy kellemes perceket szerezzen az olvasóknak, elvigye más szférákba...

"MI NEM ÍGY KÉPZELTÜK..."

- Akkor viszlát a következő bulin! - köszönt el Tina félig beülve 62-es Roverjébe. Az utolsók között ment csak el.
Amikor kifordult a kapun, a házigazda utánaintett. Titokban mindig vonzódott a lány iránt. De Tina meglepően önálló volt, soha senkire nem volt szüksége - így Tom gondoskodására sem -, nem engedte a fiút közeledni magához a mostani összejövetelen sem, pedig Tom házigazda mivoltát feledve állan-dóan csak vele volt, a többiekkel nem törődött.
Szóval elhajtott, és a hajnali napsugarak által megfestett salakpor sokáig kavargott, akárcsak Tom szíve. Tina rátért a városból kivezető útra. Pár óra múlva már egy másik barátjánál kellett lennie, de kivételesen üzleti ügyben. Fáradt volt, sietni akart, ezért padlóig nyomta a gázpedált. Nyomhatta, mert az amúgy is néptelen arizónai úton most egy lélek sem volt. Nem félt. Ő sosem félt. ... Az autó száguldott, motorcserés volt pár hónapja. Magát az autót csak az alak-jáért tartotta - rajongott a régi autókért -, minden más szempontból hátrányos volt, a parkolástól a súlyadóig.
Csend volt - és Tina nem szerette a csendet -, ezért bekapcsolta a rádiót. Unalmas hajnalon unalmas zene. Vala-hol a távolban fényt látott. Kivilágított busz vagy útmenti büfé lehet - gon-dolta. Nem is foglalkozott vele külö-nösebben. Ám a fény felszállt, és szinte követhetetlen sebességgel távolodott. A rádió recsegett, egy kis ideig el is hallgatott.
Tina halálnyugodt volt, pedig tudta, mit lát. Korábban 4 évig dolgozott egy repülőtéren, ráadásul katonain. Ismerte a kor legmodernebb harci eszközeit, főleg azokat, amiket az oroszok lekörö-zésére fejlesztettek ki, meg amiket az azonosítatlan repülő tárgyak ellen pró-báltak kifejleszteni.
Nem volt sem pletykás, sem lusta. Zseni volt, hidegvérű, és nem utolsósorban csinos.

Azért rúgták ki, mert a legtitkosabb résznél (amikor szuggesszió alatt próbálták meg telepatikus képességeiket fejleszteni a kapcsolatteremtés szintjéig - ő volt azon kiválasztottak egyike, akiket erre alkalmasnak találtak) rájött az élet (a nagybetűs ÉLET) értelmére, és félig véletlenül, félig földönkívüli segítséggel elsajátíthatta a magasabb intelligenciát. A NASÁ-nál is tudták ezt, ezért akarták eltenni láb alól, de mivel ilyen képességei voltak, gyakorlatilag sérthetetlen volt. Bárkit tudott befolyásolni, a teleportálástól az időutazásig mindenre képes volt. Félelmetes fegyver, ugye? Éppen ezért akarták őt mint fegyvert felhasználni - ha engedte volna. Elpusztíthatta volna ellenségeit, de úgy látta helyesnek, ha az értelmetlen pusztítás helyett inkább befolyásolással jobb útra téríti őket. Ám ehhez némi időre volt szüksége, ezért befolyásolta az összes útjába kerülő embert, hogy minél hamarább itt lehessen, az arizonai barátja előtt.

Az autóúton hajtott veszettül a furcsa fény felé, mely időközben visszatért. Ahogy közeledett, a tárgyak kezdtek egyre furcsábban viselkedni. Az egyik kilincs például hirtelen, csak úgy vörösen felizzott, majd lángra lobbantva a kocsi kárpitját lefolyott a kocsi aljára. Furcsa, a tűz sem volt hosszú életű. A visszapillantó leesett, és egy-két áramkör megszűnt létezni. Egy idő után már a kocsi is bedobdta a törülközőt, és leállt. Tina kiszállt, gyalog folytatta útját. Ezalatt a fény leszállt a földre, és megszűnt erősen ragyogni - most már ki lehetett venni az apróbb részleteket is. Alakja a szokásos lencse alak, öt lábon állt, peremén fénykévék pásztázták a terepet, stb. Valahogy úgy festett, mint amit az UFO könyvek írói találnak ki. A tetején irányítókonzolok tarka fényei világították meg a mennyezetet. Valahol a perem éle megmozdult, és egy ajtószerűség ereszkedett a földre. Furcsa figura lépett ki belőle - némiképp hasonlított arra, amit az írók elképzeltek, némiképp nem. Ezüstszínű szkafander, idáig oké. Tojás fej, pici antennákkal, ez is rendben. Csak egyvalami nem stimmel az írók elképzeléseivel - a bokán és a csuklón furcsa hurkák voltak duplán. A nyakán is látszott belőle. Jobb mellkasán kis táblácska - fölül két kör, alatta három háromszög. És mezei zippzár volt a ruháján! Vagy még sem? Ezt ilyen messziről nem lehetett megállapítani. De más furcsaságok is voltak ott - az út mentén egy büfészerűség lehetett, olyan fogadóféle. Csakhogy egy lélek sem volt sehol. Mintha már réges régen magára hagyták volna a félsivatag martalékául. Úgy fél kilométerrel odébb drótkerítés húzódott nyílegyenesen, ameddig a szem ellátott. Már ha elláthatott. Az idő ugyanis múlt, a sötétség kezdett oszlani. Kirajzolódtak kisebb bokrok, törpefák körvonalai, a telefonvezetékek oszlopai, amik kísérték a drótkerítést a horizont peremeig.

Ha valaki ilyen helyzetbe kerül, pánikba esik, sokkot kap, elveszti reális gondolkodását. De Tina csak ment. Igazából ő sem tudta, hogy hova, minek. Érezte, hogy mennie kell. Érezte, mivel éreztették vele. A pici, alig 160 cm-es emberke (ha emberke) eltávolodott járművétől, és szemben megállt a közeledő lánnyal. Még messze volt. Bár ez relatív, mert amíg az ember 200 métert legyalogol, az időbe telik. De a telepátiának nem kell idő. A pici antennás nagyon jól tudhatta ezt. Tina érezte, hogy kapcsolatban van valakivel, és gyorsan rájött, hogy ki lehet az. Odaért. Megálltak egymástól karnyújtásnyira. Hosszú másodpercekig nézték egymást. Szinte végtelenül hossszan. Aztán a pici vágottszemű fokozatosan elmosolyodott. Illetve egyszerre mosolyodtak el.

Mint ahogy a szövegből kiderült, vágott szeme van. Orra, szája egészen emberi. Talán a fogászaton lenne gondja, mert fogsor helyett két hófehér félkör illeszkedett össze szájában. Most, hogy már közvetlen közel volt Tina, megállapíthatta hogy az az izé nem zippzár, csak nagyon hasonlít hozzá. Emellett még rengeteg apróságot fedezett fel, de ez most lényegtelen. A legfontosabb információkat telepatikus úton tudták meg egymásról. Így megtudta, hogy az idegen neve ... (legyen X a félreértések elkerülése végett). X tudta, hogy a telepatikus kommunikáció nagyon kimerítő Tina számára, ezért inkább emberi beszédet alkalmazott. Angolul folyt tehát a csevegés a továbbiakban. X-nek arról is volt tudomása, hogy mennyire fáradt Tina. Ez sajnos az emberi faj egyik tulajdonsága - az álmossággal, fájdalommal, éhséggel és egyéb érzésekkel együtt. A földi etikett szerint tessékelte a székekhez a lányt. Tina kicsit meglepődött, de különösen most sem izgatta magát, ennyi meglepetés után már kezdte megszokni a furcsaságokat. Az első asztal ami az útjukba került, félúton volt az épület és egy bokor között. Tina az asztalra ült, a törpe mellé, akinek a lába alig ért a székig. Hosszas beszélgetés vette kezdetét. X rengeteget mutatott tudásából, amiről Tinának még csak fogalma sem volt. Például az autót egészen közel hozta anélkül, hogy kerekei a talajt érintették volna, megjavította a kilincset, és még sokáig sorolhatnám.

Múltak az órák, Tina egyre szomjasabb lett, ezért a büfészerűségből egy fél üveg whiskyt hozott ki. X hagyta, hisz tudta róla, hogy szereti a piát. Csupán hatástalanította az ital alkoholtartalmát - bármennyit ihatott volna Tina, nem rugott volna be tőle.

Az idő meg csak telt. X megmutatta hajóját, Tina le volt nyűgözve. Amikor X érezte, hogy vissza kell mennie, tudomására hozta Tinának, hogy egyfajta messiási szerepet kell betöltenie: terjesztenie kell a jót világszerte. Mellesleg megtudta azt is, hogy őt már korábban kiszemelték erre a célra, mivel alkalmasnak találták rá idegrendszerét. Ezért kapta terrmészetfeletti képességeit is. Ezt a feladatot talán csak ahhoz lehetne hasonlítani, amit Jézus csinált.

Az utolsó mondatoknál nagyon elszomorodott X. Máskülönben nagyon vidáman telt a beszélgetés. Talán azért szomorodott el annyira, mert tudta, hogy ez az emberi sors hogy fog végződni. Tudhatta, mert ha Tinát már születése előtt kiszemelték, és már születése előtt meghatározta ezt a találkozást, akkor miért ne tudhatta volna a küldetése végét.

De hogy is végződhetne sorsa? Úgy, ahogy sok más kiszemelt "áldozatnál"? De ők mégsem áldozatok, mert boldogok. Vagy mégis, mert nem (egészen) saját akaratukból cselekszenek? Most már mindegy.

X visszaindult a lencse alakú űrhajóhoz. Ez sem volt egészen űrhajó; teleportált, időutazott. Beszállt, az ajtó becsukódott, és nyomtalan eltűnését nálam sokkal jobban le tudják írni az UFO könyvek szerzői.

Tina elgondolkodott: benn, a kutatóállomáson sok embert vizsgáltak, hogy ki hogyan reagálna egy ilyen szituációra. Az eredmény meglepő - az esetek nagy többségében tragédiával, és az ezt követő csillagháborúval képzelték el, amelynek ránk nézve katasztrofális vége lehet. Tina csak állt, mint a sóbálvány. Nem igazán tudta felfogni, mi is történt vele. Attól félt, hogy az eseményektől idegösszeroppanást fog kapni. De gyorsan rájött, ez csupán félelem, melynek oka a saját magába vetett hitének ingadozása, azaz félt, hogy nem fog sikerrel járni, nem tudja majd az embereket meggyőzni. Ugyanezt érzi érezte minden hittérítő a hindutól a reformátusig, Krisztus előtt és után.

Amikor kezdett jobban lenni, beült autójába - illetve Tina autójába, mert ő már egy egészen más ember volt, egészen más felfogással. Aztán elindult, maga sem tudta, hova. A történtek nyomtalanul eltűntek. Csupán egy égett fűfolt és egy távolodó autó látványa maradt.

Szmöre - VV -

Törökkoppányi Mozaik

A W osztály tagjai az első művészetórán azt a feladatot kapták, hogy válasszák ki a szeptember első hetében megrendezett gólyatábor számukra legemlékezetesebb programjait, és meséljenek róluk. Az alábbi írások így születtek.

A bemutatkozás

Első nap a táborban: indulás, buszozás, érkezés. A hely klassz, a társaság..., hát még nem melegedett be, nagyok a gyerekek gátlásai.
Este tábortűz: a tanárok bemutatkozása. Csoncsi - magához híven - egy gyönyörű négysoros verset mond el, mely így hangzik:

Reggel nem eszem, mert rád gondolok,
Délben nem eszem, mert rád gondolok,
Este nem eszem, mert rád gondolok,
Éjjel nem alszom, mert éhes vagyok.

Fergeteges tapsvihar, Csoncsi szép költeménnyel ajándékozott meg minket. P.G. szintén egy verset szaval. Adrienne - a változatosság kedvéért - egy líral művel ismertet meg bennünket, angolul. Azután megalakul a törökkoppányi férfi-asszonykórus, melynek tagjai: P.G., Csoncsi, Tibor, Adrienne, Kati, László. Bemutatják, hogyan kell elénekelni a magyar népdalokat. Ebből néhányat már mi is tudunk.
És ekkor jön a várva nem várt pillanat, Isten büntetése azért, amit adtunk neki: a csúnyán éneklő férfi-asszonykórust nem szereti, ezért sírva fakad, majd bömbölni kezd. Úgy szakad az eső, mintha dézsából öntenék. A tanárok elkeseredetten küldenének minket az ágyba, mikor egy csöndes őrült hozza a gitárját, és húrjaiba csap. (Aki még nem tudná, én vagyok ez a csendes őrült.) Dalra fakadunk, és még egy teljes órát kihúzunk a tanárokból. Ezek után mindenki fáradtan, de törve nem tér nyugovóra. Jó éjszakát kívánok - hangzik, és valamennyien lehúnyjuk két szemünket.
Így ér véget az első nap.

Bucsi

Meditáció

Számomra a legértelmesebb és a legszínvonalasabb tábori program az volt, amikor egyik este mindenki választhatott több téma közül egyet, és arról beszélgethetett. Én a "Félelmeim" című meditáción vettem részt.
Megbeszéltük, hogy ki mitől félt vagy fél. Végre egyszer mindenki komolyan nyilatkozott. Persze én is szeretek hülyéskedni, de a fiúk egész héten át öntötték magukból a hülyeséget - tisztelet a kivételnek -, és ez már egy kicsit fárasztó volt. Most pedig még azok a fiúk is komolyan, lelkiismeretesen beszéltek, próbálták megfejteni mások és a saját rémálmaikat, akiknek egész héten át egyetlen egy értelmes szó sem hagyta el a száját. Jó volt látni, hogy azért ők sem annyira "idétlenek", mint amilyeneknek mutatják magukat, azért velük is lehet értelmesen szót váltani.
Szerintem ezek a beszélgetések nagyon jók voltak, tényleg érdemes volt ezeket kitalálni.

Király Ágnes

Szerda este

A meghirdetett esti meditációs témák közül én a fajgyűlölettel foglalkozó beszélgetésre mentem el. Már a feliratkozás sem volt zavarmentes, mindenki az asztalok között üvöltözött, de hál' Istennek az utolsók között és is felkerültem a listára...
Először a cigánykérdésről esett szó, mely heves vitát robbantott ki. Ezt követték a skinhead-ekről és a török vendégmunkásokról szóló vélemények, nézetek, amelyek igen ellentétesek voltak. Mindenki harcolt a maga igazáért. A vitának nem lett megoldása - elsősorban az idő rövidsége miatt. Én azt hiszem, közös nevezőre amúgy sem jutottunk volna.
Azért mégis jó, hogy egy ilyen érdekes este is szerepelt a programban.

Boros Krisztina

A Nagy Focimeccs

Az egyik délelőtt a sportversenyek jegyében telt el. A focibajnokság azzal kezdődött, hogy kisorsolták az egymással küzdő csapatokat. Mi a tanárokkal kezdtük a futballjátékot.
A két csapat bevonult, üdvözölték egymást, majd elhangzott - először a tanárok, aztán a diákok szájából - a csatakiáltás. A mérkőző felek izgatottan várták a folytatást. A küzdelem kezdetét jelző

sípszó után megindult a harc a labdáért, ami pattogásával megtévesztette a játékosokat. Az első félidő gól nélküli, de igen izgalmas, támadásokkal teli menet volt. A második félidőben a tanárok válogatottja fáradni látszott, ennek volt köszönhető az a két gól, amit csapatunk rúgott.
Mikor a játéknak vége lett, a felek baráti kézfogással ismerték el a másik csapat teljesítményét.

Récsán Gábor

A legjobb tábortűz

Az utolsó előtti este történt, a tábortűznél...
Mindhárom osztály még korábban kapott egy színt, melynek felhasználásával egy mesét, egy reklámot, egy zászlót és egy emlékművet kellett készítenünk. A VV-nek a zöld szín jutott. Megindult a sürgés-forgás, mindenki jött-ment, intézkedett. Estére mindenki elkészült a művekkel.
Megrakták a tüzet, elkezdődött a műsor. Minden osztály bemutatta emlékművét, de ez még nem hozta meg az igazi hangulatot. Ám mire az összes zászlót láttuk, már mindenki remekül érezte magát. Az egyik jelenetre jól emlékszem. A mi lobogónkat az osztály és az iskola legnagyobbja, Nagy Szabolcs vitte. Két lomha lépést tett a tűz felé és megállt. Ekkor valaki megszólalt a tömegből: Hé, paraszt, melyik út vezet Budára?. A kitörő kacagás csak kis bemelegítő volt arcizmainknak. Az este végén nevetéstől fájó hassal vonultunk szobáinkba.
Nekem ez a program tetszett a legjobban.

Uzseka Andrea

Agyagozás

A tábor utolsó délelőttjén, az osztályidő folyamán került sor az agyagozásra. Ezt a programot az egész együttlét alatt vártam, mert szeretek szobrászkodni.
Tibor vezetésével körülálltuk a pingpong-asztalt, kiosztottuk a szűz agyagdarabokat, majd - hogy megmunkálhatók legyenek - elkezdtük az asztalhoz csapkodni. Negyedóra csapkodás után a fél osztály megunta, és elvonult Adrienne-nel az évnyitó műsort megszervezni. Akik még maradtak, azok buzgón folytatták az előkészítő munkálatokat. Erre azért volt szükség, mert ha az agyagban levegő marad, az a kiégetés során megrepeszti a művet. Ezt úgy teszteltük, hogy zsinórral félbevágtuk a maszszát, és a keresztmetszet felületét vizsgáltuk meg. Amikor úgy gondoltuk, hogy az agyag alkalmas lett, nekiláttunk az alkotáshoz. Eszter egy férfifejet, Kovi egy WC-t próbált összehozni. Én először egy polipot igyekeztem megformázni, de ez kudarcba fulladt. Majd egy krokodilszívvel küszködtem, melyet szerencsésen befejeztem, és művem az egyik faház alatt száradt ki. (Most egyébként itthon, a polcomon található.)
Utolsó "munkafázisnak" - ami a legrosszabb volt - a pingpong-asztal letisztítása maradt. Miután ezt is befejeztük, már sor is került az évnyitók előadására.

Orbán Zsuzsanna

A törökkoppányi szerencsétlenkedés avagy egy nap története

Jéghideg hajnal, a tábor még szunyókál...A nap most köszönt rá Törökkoppányra, első sugarai bepásztázzák a harmatos tábort. Itt-ott beszédfoszlányok - olyan helyekről, ahol le sem feküdtek, vagy már fölébredtek. Ahogy a nap kúszik felfelé, a morajlás erősödik. A harmat is fogy, de még mindig nagyon hideg van. Egyszer csak - mint derült égből villámcsapás - magas frekvenciaszámú, szinte a felismerhetetlenségig torzított zaj támad. Ijedtemben rángok egyet, és mint a rugos bicska, bederékszögelek. Almosságtól bedagadt, ám az ijedségtől gyorsan tágra nyílt szemekkel veszem észre, hogy társaimon is hasonló tünetek észlelhetők. Miután pulzusszámom elviselhetőre csökken, elkezdem a zaj forrását keresni, ami most az amerikai lovasszázad indulójához hasonló, éles, pattogó ütemű dallamot ad ki magából. Aztán beugrik: ez egy trombita hangja. Összevakarom magam, és meglátom (a sátorból kiérve), hogy a trombita másik végén ismerős fej fúj vörösre dagadt pofazacskókkal: Csoncsi! Majdnem megkérdezem: Mi nőtt a szádra, Csoncsikám? De mivel érzem, hogy e nagyszerű felismerésemmel nem sokra megyek, megszólalni sincs kedvem.
Aztán megindul a tábor minden részén átkígyózó sor, ami a mosdó(k)ban végződik. Pár perccel később a deformált U-alak létrejöttén csodálkozom - úgy látszik, a 4 nap alatt úgy megtanultunk sorakozni, hogy az az 5-dik napon már beidegződésszerűen, félálomban is megy.
Ezt követi a bohóckodás - torna néven (László kattog, füttyög, krákog, de amikor felajánlom, hogy elviszem a legközelebbi GELKÁ-ba, hevesen tiltakozik.), majd úgy jó tíz perc múlva következik a reggel fénypontja, a reggeli. Most a "második busz" van soron, tehát mi kajálnánk előbb. A gyakorlat azonban mást mutat: mindenki betódul az ebédlőbe, versengnek a helyekért. A tét nagy: aki lemaradt, éhezik. Kis idő elteltével a tömeg pánikszerűen hagyja el a helyiséget. Amikor végre áttekinthetem a helyzetet, számomra is nyilvánvaló az ok (hirtelen két idézet jut eszembe:-"Mint az őrült, ki letépte láncát..." és "Vár állott, most kőhalom..."): piszok, morzsa, ételmaradék mindenütt. Távozás közben még látom szemem sarkából, amint a takarítónő nekikezd a terem renoválásához. Felballagok a sátorhoz, amelybe beköltözésünk külön történet lenne (vándoroltunk, mint őseink). Alighogy kipihenem a reggeli fáradalmait (az 50 mes akadályfutás az ebédlőig), ismét csendülni hallom a jól ismert rézcsövet. Mielőtt reagálnék, terepszemlét tartok társaim arcán. Az egyik (nevezzük X-nek) halálunott pofával, üres tekintettel bámul a semmibe, a másik (legyen az egyszerűség kedvéért Y) herpesszel küzd, és hogy a sors könnyítse dolgát, még náthás is. Y élelmiszerkészleteiben még van tartalék, megkínál belőle. Szépen megköszönöm, és élvezettel majszolom a sportszeletet, amit adott, és aminek a

szavatossága lejárt valamikor Noé és Mózes között. Ám hogy az ilyesfajta "élvezeteket" se tudjam magamévá tenni, torkomon akad a falat - a sorakozó-szó elhangzása óta percek teltek el! Testem íjként megfeszül, s kilövöm magam a sátorból. Társaim követnek. A másodperc tört része alatt a helyünkön termünk. Igyekszünk magunkat icipicire összehúzni (természetesen a hátsó sorok mögött), nehogy kilétünkre fény derüljön. Derűre ború - s már hangzik is nevünk Csoncsi bársonyosan érces hangján. Zakatol az agyam: hogyan fedezhettek fel bennünket, ha neutronméretűen húztuk meg magunkat a sorfal mögött? Hát ami igaz az igaz, nem is vigyázó szemeinek pásztázó tekintetén akadtunk fenn, hanem azon az útszakaszon figyelt fel ránk, ami a sorbeli helyünk és a sátrak között volt. Hát igen... Így jár az, aki nincs kondiban - nem egyszeres, hanem legalább háromszoros hangsebességgel kellett volna lejönnünk. De most már mindegy! A "Mit érdemel az a bűnös..." mondat még be sem fejeződik, jóakaró évfolyamtársaink máris jobbnál jobb ötletekkel halmozzák el Csoncsit. A szelektálódás rostáján végül is az az 5let marad fenn, hogy körbe törpejárás, közben ordítani: "pácolt hering!" A túlerő miatt engedünk nekik, és körbepácoljuk a törpejáró heringet.
A művelet befejeztével újabb késöket fedez fel a jónép. Azután sorszámhúzás, és a negyvenkettedik gyerek megtanul huhogni, olasztól az ógörögön át a japánig tízig számolni, táncolni vagy szavalni. Végre vége, következik az osztályidő az erdőben, 3 napi járóföldre a tábortól. Amikor ennek is vége és visszaérünk, felcsillan a szemem - agyag! Szék, pohár víz, csavarhúzó, s máris alkotom. Élvezem a dolgot, akár a többiek (jónéhány ifjú Michelangelóra felfigyelhetne egy leendő művészet-szakkör).
Egy idő múlva üvegcsörömpölést hallok. Peregtek gondolataim - üveg, üvegvisszaváltó, pénz,...PÉNZ! Ez az! Kézmosás, és egy szemetesből kirángatott nylonzacskóval már járom is a sátrakat, házakat. Itt is egy, ott is egy - a végén jó néhány zacskót megtöltök. Valaki (Z) megpróbál lebeszélni, de hajthatatlan maradok. Ekkora vagyont itthagyni? Na azt már nem! Bugyog bennem a kapzsiság.
Később fölballagunk a forrásig, körbeállunk; Hej halászok, halászunk; elássuk a névsort; (mellékesen jegyzem meg, hogy a névsort a legszerencsétlenebb helyre ástuk el, a forrás tövébe; ha netán egy Medárd-napi maratoni esőt kapna, tutira belemossa a patakba - örök homályba veszejtve egykor majd megfizethetetlen műkincsnek számító névsorunkat. Itt kell azt is megjegyeznem, hogy egy kétes értelmi képességű egyén kiásta, és fölhozta. Sohasem leszünk már történelmi emlék, az oktatás úttörői. Ám egy még kétesebb értelmi képességű egyén viszont olyannyira setét volt, hogy furulyának nézte - hengeres alakja miatt -, és megfújta. Ezúton értesítem a tisztelt iskolapolgárokat, hogy a tettes kézrekerítőjének 50.000 MÁRKAkupak üti a markát /ismétlem: 50.000, azaz ötvenezer márkakupak/)
Mindezek után bepréseljük magunkat a buszba, és legközelebb már csak a sulira emlékszem.

Szmöre

A Hegy Szelleme

A Hegy Szelleme mind a hat napon velünk volt, de csak az utolsó éjszakán láttuk meg, amikor áldozatot mutattunk be neki. Addig csupán szóvívője (e feladatra Csoncsit jelölte ki) közvetítésével tartott velünk kapcsolatot.
A szóvívő folyamatosan érintkezett a Szellemmel, így Ő mindenről tudott, mindent látott, sőt még meg is jósolta a történéseket. Megjövendölte például, hogy mikor süt a nap, és mikor fog esni az eső. Csoncsi szerint még az égiháború időtartamát is tudja befolyásolni. Csak az volt a baj, hogy mindent akkor mondott meg, amikor már megtörtént.
Állítólag mindenhová elkísért minket, és most is belelát a Politechnikum életébe.
A Szellem lakhelye egy kiszáradt kút. Az utolsó éjjelen ide zarándokoltunk el a sötétben, kézenfogva, és a gyertyafényben itt végeztük el szertartásainkat, melyek végén megjelent a Szellem. Kérdéseket tehettünk fel neki, és Ő válaszolt...
Másnap, a hazaindulás előtt még egyszer visszamentünk Hozzá elköszönni.

Bártfai Ágnes

Az áldozás

...A Hegy Szellemének minden osztály egy-egy embert áldozott fel. A KáOsz tagjai félkört alkottak és elkezdtek dúdolni. Néhány fiú és egy lány kivált a sorból. A lány lefeküdt, a fiúk pedig körbeálltak és elkezdték felemelni. Nagyon félelmetes volt: néma csend uralkodott, amit hirtelen a lány éles sikolya tört meg. Abban a pillanatban az "Adjatok" című dalt kezdték el énekelni, és mi mindannyian velük énekeltünk.
Szerintem ez egy szuper szertartás volt.

Kovi

A VV áldozata

...Este kilenckor, mikor már sötét volt és az orrunkig sem láttunk (ugyanis a zseblámpákat nem használhattuk), libasorban, egymásba kapaszkodva elbukdácsoltunk a kúthoz, a Szellem lakhelyéhez. Odaérvén majdnem hanyattestünk az ámulattól. A forrás előtt Csoncsi várt égnek meredő hajjal, pokróccal a vállán. A sok gyertya közt úgy állt ott, mint egy hatalmas dzsin.
A mi osztályunk nem egy szokványos szertartást adott elő, hanem egy ember rossz életét áldoztuk fel a jó és szeretetteljes életért.
Az elején Bucsi (a főszereplő) elgitározta a Nirvána egyik számát. A többiek őrjöngtek, ugráltak, verekedtek, "kábítószereztek", "ittak". Mikor már mindenki kidőlt a fáradságtól, lefeküdtünk a földre, és néma csend támadt. Halk csilingelésre figyelt fel Bucsi: megjelent egy szőke angyal fehér lepelben. Elmondta hősünknek, hogy milyen bűnös életet él a barátaival együtt. Mikor Bucsi belátta és meggyónta bűneit, az angyal elvezette őt egy szeretetben élő társasághoz...

Pocok

Ugyanaz másképp

... A VV osztályból néhányan kitalálták, hogy ne a hagyományos értelemben vett áldozatot mutassuk be a Hegy Szellemének. Egy történet született, melyben egy rock zenész - aki kezdetben a "hagyományos" rocker életet élte - megtér: egy idő után a "normális" életet választja. (Ez a hős igen emlékeztet Pajor Tamásra, a hajdani Neurotic, majd később az Ámen együttes énekesére, akit egyébként nem tartok normálisnak, mert régen hitt a rock erejében, és a zenéjével volt mondanivalója - szemben a mostani limonádé számaival.)
Tehát ezt akarták bemutatni osztálytársaim.
A történetet úgy csinálták meg, hogy volt egy "rossz" csapat, amelynek mindennapjait veszekedésekkel, értelmetlen hülyeségekkel ábrázolták. Ennek a csapatnak a tagjai "angyali sugallatra" megtértek, és élték a (szerintem) hétköznapi emberek szürke, begyepesedett életét.
A történetet nagyon megalázónak tartom. Megalázza a Rock nagyjait, akik valódi költők, művészek, akik észrevették azt, hogy mi, "egyszerű" emberek csak mások eszközei vagyunk, és észrevették azt is, hogy az emberek többsége egyre jobban elhidegül egymástól, nincsenek egyéni gondolataink, tökéletes gépek vagyunk.
Az, hogy ezek a művészek kábítóznak, isznak, stb., annak köszönhető, hogy a körülöttük levő világ nem fogadta be őket, nem értette meg mondanivalójukat.
Lehet, hogy akik ezt az egész műsort csinálták, nem igazán fogták fel, mennyire megalázó ez, nemcsak a Rock igazi költőire, hanem más, hasonló mondanivalójú művészekre nézve is.
Ebben az előadásban nem vettem részt, mert elvből nem csinálok semmi olyat, amiben nem hiszek vagy ami nem tetszik. Ezzel nem akarok senkit megbántani, de ez a véleményem. **MSE**

Abraham Maslow transzperszonális pszichológiája óta ismert, hogy a zene és a szerelem viszi el leggyakrabban az embereket életük csúcspontjára. Mindig izgatott, hogy kerül a szerelem érthető jelentősége mellett vele egyenrangúan egy olyan, filozófiailag sosem ennyire értékelt szerepre a zene. Miért éppen a zene? Miért nem a költészet, az építészet vagy a matematika? Mi van a zenében, ami ennyire fontos lehet?

VOLT, I. évf. 3. sz.

TÖRÖK EMLÉKEK MAGYARORSZÁGON

A második évfolyam a másfél évszázadig tartó török uralom emlékeit kutatta Dél-Magyarországon. Hogy mit talált meg ezek közül, nem tudni, mert az írott krónika nem készült el lapzártáig.

a szerk.

Történetek egy képhez

"MÁS LÉGKÖRRE, MÁS VILÁGBA VÁGYOM"

Az irodában ültünk. Mint minden reggel, most is késett; gőgösen, az orrát a plafon felé tartva érkezett. Köszönés nélkül vonult be, mint egy anyakirálynő. Fogtam magam és halkan utána somfordáltam; ahogy a kopogóbogár hívja párját, bekopogtam.

Az ajtó kinyílt, rám szegeződő tekintete várta köszönésemet.

- Jó reggelt, kisasszony.

- Jó reggelt, Joe.

- Hogy érzi magát e gyönyörű reggelen?

Erre a kérdésre felháborodva így válaszolt:

- Ez magának gyönyörű reggel?! Hiszen ugyanolyan, mint tegnap vagy akár tegnapelőtt! Semmi sem történik!

- De hiszen ma három újságíró érkezik, hogy interjút készítsen önnel, és este pedig fellépése lesz.

- Ez nem nekem való, unom az egészet, valami érdekességre, más légkörre, más világba vágyom.

Ezt a párbeszédet minden reggel eljátszottuk.

Nagyon megváltozott az elmúlt három évben. Régen egészen más volt.

1989-ben kezdődött, mikor a világhírű Gregory Cooper felkereste, és egy nagyszerű szerepet ajánlott neki. Lisa természetesen ujjongott, örömmel vállalta a felkérést. A darab fél év alatt készült el, és nem sokkal később mindenki ismerte már a Fekete szerelem című előadást. Világsiker lett.

1990-ben, mikor Lisa körútra indult, az utcákon tömeg: éljenzés, ováció fogadta. Az öltözőjében minden nap cserélődtek a virágcsokrok.

Lisa Bergert az egész világ megkedvelte.

Később megváltozott az emberek véleménye Lisáról, mint ahogy ő maga is megváltozott. Semmi sem tetszett neki, mindig mást akart, mint amit a lehetőségek megengedtek. Egyre kevesebb felkérést kapott, de ő teljesen el volt telve magával. Azt nem tudta igazán, mit szeretne, csak azt hajtogatta, hogy "más légkörre, más világba vágyik".

E kijelentés után körülbelül három hónappal Lisa furcsa-ságokat kezdett észlelni a lakásában. Idegen, igen kisméretű ruhácskákat talált a szekrényében. Az korábban is előfordult, hogy valaki ruhát küldött neki, amit a takarítónő beakasztott a gardróbba. De ezek a ruhák egészen mások voltak. Furcsa színük talán az arany és a citromsárga közötti árnyalathoz közelített leginkább. Lisa nem szólt erről senkinek, csak nekem, félt, hogy valaki tréfálkozik vele.

Aztán szokatlan, sem kézzel, sem szerszámmal nem nyitható dobozokat talált a hűtőszekrényben. A személyzet semmit sem tudott ezekről a fura dolgokról.

Ekkor Lisa lecserélt mindenkit maga körül, hogy senki se tudja többé rászedni. De a furcsaságok folytatódtak. Egyszer a hálószobában különös illatot érzett. Másnap a franciaágy másik oldalán az ágyneműt összegyűrve találta, pedig senki sem használta azt a részt - tudomása szerint.

Lisa kiköltözött a hétvégi házába. Körülbelül másfél hónapot töltött ott, majd - megnyugodva - úgy határozott, hogy kideríti a titokzatos jelenségek okát. Újra visszatért New York-i lakásába. Ekkor költöztem hozzá.

Az első hetekben semmi sem történt. Már azt hittük, meg-szűntek a csodák, végre nyugtunk lesz, de tévedtünk, minden folytatódott. Étkezéseknél nem kettő, hanem három teríték jelent meg asztalon. Eleinte visszatettük a harmadik tányért és a hozzávaló kiegészítőket a szekrénybe, de ahogy egy pillanatra is elhagytuk az ebédlőt, minden visszakerült az asztalra. Később már jó étvágyat kívántunk a "levegőnek". Nem tudtuk, mitévők legyünk. Végül úgy határoztunk, meg-próbálunk kapcsolatot teremteni azzal a valamivel vagy vala-kivel, ami vagy aki elköveti ezeket a rejtélyes jelenségeket.

Helyet foglaltunk és megfogva egymás kezét koncentrálni kezdtünk. Ahogy ültünk a sötét szobában, valamit éreztünk magunk körül. A kutya eleinte ugatott, de miután bezártuk a másik szobába, fokozatosan elcsendesedett, majd felte-hetően elaludt.

Éjfél-egy óra körül járhatott az idő, de még mindig semmi sem történt. Már majdnem feladtuk, mikor az ablak kicsapódott, és süvíteni kezdett a szél. Nem bírtunk megmozdulni. Ülve, tátott szájjal vártuk, mi fog következni.

Egyszer csak egy kisméretű, ember alakú lény jelent meg az ablakban. Mosolygott és leült velünk szemben. Megfogta a kezünket, majd Lisához fordulva emberi hangon így szólt: Pontosan egy éve mondtad, hogy más légkörre, más világba vágyódsz. Ha még mindig így érzel, beszéljük meg!

Lisa - mint akit szuggerálnak - elengedte a kezem, és elindult a furcsa lényecskével. Nem tudom, hova mentek, csak annyit lát-tam, hogy beülnek Lisa kocsijába és elhajtanak.

Három nappal később Lisa visszajött, és mintha kicserélték volna: vidám és - ha lehet, még - gyönyörűbb volt. Közölte velem, hogy csak búcsúzni jött. Eleinte semmit sem értettem, majd hosszas beszélgetés után kiderült, hogy az idegennel megy el, mert SZERETI. Ahogy ő mondta: "Az az élet való nekem."

Azóta nem láttam. A sajtó egy rövid cikket jelentetett meg, mely közli: Lisa Berger visszavonult, senki se zaklassa!

Rám egy fényképet hagyott, melyen ő és a szerelmese látható. Mosolyognak egymásra. Meg vagyok győződve, hogy boldogok.

Vizi Kriszta - Zártosztály -

Így írtok Ti

Osztályköltészet

Az egyik művészetórán arról beszélgettünk, hogyan születtek a népdalok, mi jellemző rájuk. Sok minden szóba került: nem ismert a művek szerzője, talán többen költötték; változhat a szövegük, a dallamuk; általában jellemzi őket a rímhasználat és a kötött ritmus; ismétlődő sorokkal, refrénnel is találkozunk némelyikben, és így tovább. Az óra második felében - felgyorsítva és persze eltúlozva - eljátszottuk a közös alkotás folyamatát. Szájról-szájra, pontosabban papírról papírra fogalmazódtak és terjedtek a "költők" egysoros gondolatai, hangulatjelentései, érzelmei, ösztönös megnyilvánulásai. Mindenki csak egy-egy mondatot fűzhetett a kapott lapra, lehetőleg követve a korábbi részletek tartalmát, formáját. Ezek közül olvasható itt néhány kiragadott passzus. (Természetesen a válogatásnál a cenzúra - más néven a mértékletesség - is dolgozott.)

Verset ír a VéVé osztály
Mennek körbe a lapok
Évi mostan rám tekinget
Én egy nagyot kopponok:
- Most mit írjak, súgjatok!
- Nem súgok, mert lebukok
S tán elveszik a lapot
- Hívjunk ide egy papot!

Művészetóra zajlik éppen
S népdalt írunk rendre, szépen
Innen nem kerülünk ki épen
S én még a témát sem értem.
A kezemet már nem érzem
S tudom, mindjárt elvérzem.
Szívem csöpög, májam eped
Soha többé fel nem kelek.
De ha egyszer majd felkelek
Akkor újra boldog leszek
De az mikor lesz?
Amikor testkultúra lesz.
Szeretem ám én a tesit!

Virágzik a cseresznyefa
A szívemnek nagy a búja
Virágzik a cseresznyefa
A galambom igen csalfa
Virágzik a cseresznyefa
A kiskésem nagyon csorba
Virágzik a cseresznyefa
Jó lenne, ha elhervadna.

A táborban a fejemet bevertem
Ettől az eszemet vesztettem.
Minden ételt megettem
Gyomorbajtól remegtem
Végül rosszul is lettem
De tovább faltam a kaját
Konyhás nyanya rám kajabált
Entyem, pentyem, levesgőz
Edd meg, mit a néni főz
Nem eszem meg, hiába mondod
Nem kell nekem a levescsontod.

Rettenetes az utolsó álmod
Nem tetszik. Hiába várod
elhagyott az édes párod
Hová tűntél kedvesem?
Elhagyott a szerelmem.
Nem hiányzik, mégis fázom
Hull az eső, bőrig ázom.

A golyócirkulációs-ingóstabilizátor kimúlt
A szerelő már régen aludt
Nem tudja szerelni a gépet
Mert kihunyt a lelke végleg
Hát nem érted?
Ki kell dobni azt a gépet.
Most már remélem érted?!
Ha nem, hagyd az egészet!

- Tizet ütött a fehér óra
Megyek már a randevúra.
- Siess, mert elkésel
És a mumus megkésel.

Mért mondja az ember, hogy halott, mikor élő?
Mért mondja a kislány, amikor ő félő?
Mért mondja a fiú, amikor ő kérő?
Mért büntet az Isten, amikoron félt ő?
Mért ugat a kutya, hogyha egyszer fél ő?
Mért írod, hogy fél ő?
Egyáltalán fél ő?
Lehet.

Hófehér a lovak foga
Mindegyik naponta mossa
Te is mossad, édesem
A COLGATE csodát terem.

A Politechnikum diákja vagyok
Esélyeim marha nagyok
Egy ilyen bulit ki nem hagyok
A másodikosok igen nagyok
Közöttük én kicsi vagyok.

Gyönyörűszép az élet itt is, ott is
Az órákat eltöltjük kint is, bent is
Inkább kint vagyunk, mint bent
Most már vége: happy end!

TANTÁRGYI PÁLYÁZATOK

Művészetismeret

I. 50 éve halt meg Móricz Zsigmond. E szomorú évforduló emlékére a művészettanárok pályázatot hirdetnek, melyen minden politechnikumi polgár indulhat egy vagy több pályaművel. Pályázni a következő témákban lehet:

1/ egy szabadon választott Móricz-mű (regény, elbeszélés) elemzése 3-5 gépelt oldal terjedelemben;

2/ illusztráció(k) készítése bármely Móricz-mű(vek)hez.

A pályaművek leadási határideje 1992. november 30.

A sikeres pályázók értékes jutalomban részesülnek (például bónusz, illetve ajándékkönyv), ezenkívül alkotásaik megjelennek a POLI-ban.

II. A második félévre tervezzük a házi szavaló- és prózamondó versenyt. Indulni egy szabadon választott és egy kötelező mű előadásával lehet.
Az előírt versek, illetve prózai részletek kiválasztása igazodik az országos versenyek szövegajánlatához.
A tehetséges előadók számára megnyílik az út a világot jelentő deszkák felé: lehetőséget biztosítunk számukra, hogy megmutatkozhassanak nagyobb közönség előtt, és természetesen benevezzük őket a kerületi megméretésre. A bónusz és a jutalomkönyv magától értetődően nekik is jár.

Természetismeret

első negyedév

1. osztály:

- Az energia (tudományos és társadalmi problémák)
- Egy választott természeti terület élővilágának leírása

2. osztály:

- Egy állat vagy állatcsoport viselkedésének megfigyelése, leírása (Hobbiállat is lehet)
- Fizikusok munkásságának bemutatása (A témához kapcsolódóan)

RÉSZLETESEBB INFORMÁCIÓKÉRT

A SZAKTANÁROKHOZ FORDULJATOK!

Bónusz-rendszer

Igen, jól látjátok, valóban ismerős szöveg következik most, hiszen a bónusz-rendszerrel úton-útfélen találkoztatok már: az előző számból és a tanórai megbeszélésekből is értesültetek róla, eljutott valamennyiótokhöz egy kis füzet formájában, és most ismét ezzel bombázunk Benneteket. De hát eltelt egy hónap a tanításból, az első negyed félidejénél járunk, és úgy tűnik, sokakban még nem tudatosult, hogy előnyös egy kis biztosítékkal nekivágni a vizsgáknak. Az új szisztéma célja, hogy ne csak a vizsgaszereplés, hanem a rendszeres és színvonalas órai közreműködés is értékelhető legyen, és egyúttal megkönnyítse a Nagy (és megszigorított) Megméretést.

Még egyszer tisztázzuk az alapelveket, melyek minden tantárgyra érvényesek, még ha az egyes tantárgyblokkok részleteiben eltérő feltételekkel működtetik is az új rendszert:

- a bónusz csak pozitív ösztönzést jelent, és nem lehet előfeltétele a vizsgának;

- a beszámoló osztályzatán legfeljebb egy jegyet javíthat;

- ha a vizsgán a diák nem jelent meg, vagy szinte semmit sem produkált, a bónusz nem eredményezhet elégséges érdemjegyet; elégtelent csak akkor változtathat kettesre, ha a vizsgázó teljesítményén látszik némi erőfeszítés;

- a pótvizsgán a bónusz érvényét veszti;

- a bónusz csak rendkívüli esetben jelent vizsgamentességet: ha valaki a negyedév során egyenletesen kimagasló teljesítményt nyújt, illetve a tananyaghoz kapcsolódóan, de a kötelező szintet meghaladva tevékenykedik, annak a diáknak a szaktanár - munkacsoportjának egyetértésével - megajánlhatja a jelest, s így az adott tárgyból nem kell részt vennie a beszámolón.

És most nézzük tantárgyanként!

Idegen nyelv

Évente négyszer vizsgázni kell, a vizsga írásbeli és szóbeli részből áll, anyaga a vizsgát megelőző negyedévben tanult anyag. A diákok mind az írásbeli, mind a szóbeli vizsgán egy-egy osztályzatot kapnak, a vizsgajegy ezek összesítése, kivéve, ha a diák kéri, hogy tanára vegye figyelembe a negyedéves szorgalmi időszakban nyújtott teljesítményét is. Ilyenkor a vizsgajegy három osztályzat összesítése. A harmadik osztályzatot a tanár a szorgalmi időszak végén, a vizsga előtt ajánlja fel a diáknak, aki a vizsga után, az értékeléskor döntheti el, hogy kéri-e ennek figyelembevételét.
Mivel az óralátogatás nem kötelező, a diáknak nem kötelező a szorgalmi időszak dolgozatait sem megírnia, és azt is szabadon döntheti el, elkészíti-e a házi feladatokat. A tanár a diák negyedéves teljesítményét viszont a negyedév alatt adott összes feladattal összevetve értékeli úgy, hogy figyelembe veszi a dolgozatokat, a házi feladatokat és az órai aktivitást.
Dolgozatot fogunk íratni az órán, de olykor otthoni munkára feladott anyagot is dolgozatként fogunk értékelni. A dolgozatokat pontozzuk, eredményét %-ban (és osztályzattal is) megadjuk. Az otthoni dolgozatokat legkésőbb a vizsgát megelőző utolsó előtti hét végén kell beadni. Az a diák, aki az órai dolgozatíráskor igazoltan hiányzott az iskolából, kérheti tanárától a lehetőséget pótdolgozat írására. A negyedév végén az összes órai és otthoni dolgozaton elérhető maximális pontszámok összegét fogjuk összevetni a megírt dolgozatokban elért pontszámmal.
A házi feladatok teljesítését és az órai aktivitást a tanár a negyedév végén értékeli.

Informatika - Gépírás

Az informatika munkaközösség csak az első évfolyam gépírás tananyagánál kívánja bevezetni a bónusz-rendszert.
Minden negyedévben négy versenydolgozatot fogunk íratni, ha ebből három dolgozat eléri az aktuális negyedév minimális teljesítményszintjét, akkor ez a vizsgadolgozat hibaszázalékát 0.24 %-kal csökkenti, ami egy jegy javulást is eredményezhet.

A versenydolgozatok várható időpontjai:

I. negyedév: az utolsó négy hét utolsó informatika órája

II. negyedév: minden második hét utolsó informatika órája

III. negyedév: az utolsó négy hét utolsó informatika órája

IV. negyedév: minden második hét utolsó informatika órája

A versenydolgozatok azoknak a leckéknek az anyagát tartalmazzák, amelyeknek az elérését célként kijelöltük.

Az ötöst azoknak a diákoknak ajánljuk meg gépírásból, akiknek a négy versenydolgozatból legalább három ötösre sikerült.

Kommunikáció

A bónusz - hűen szakmai jelentéséhez (forgalmi jutalék) - szerezhető apránként, kisebb egységekben, és kapható egy-egy kiemelkedő teljesítményért. Igazán gyümölcsöző persze a kettő kombinációja.

Adható bónusz a kiemelkedő (és jó) folyamatos órai munkáért, aktivitásért, igen jól megírt kisdolgozatért. (Akár egyszerűen jelesként bejegyezve.) A negyed végi mérlegeléskor ennek alapján a munkacsoport egyetértésével a kimagaslóan jól dolgozó tanuló (jelessel) felmenthető a vizsga alól, vagy megbízhatóan jó munkájáért ajánlhatjuk neki, hogy vizsgaeredményén egy jegyet javítunk.

Tárgyunk bizonyos negyedeiben (így például az élőszóval, a kommunkációs helyzetgyakorlatokkal foglalkozó óráin) inkább az órai hasznos aktivitás jutalmazható. Itt is lehetőség kínálkozik azonban röpdolgozatok, kiselőadások tartására, otthon önállóan létrehozott produkciók bemutatására. Az órán kevésbé aktívak, a csendesebbek számára az otthon alapos felkészüléssel, gondos munkával elkészített házi dolgozat ad módot bónusz szerzésére. Így például az első évfolyam I. negyedében az önálló könyvtárhasználat tanulásakor összeállított bibliográfia, és az ennek alapján létrehozott dolgozat emelheti a vizsgaeredményt. Ezzel az egyszeri (ámbátor komoly) munkával azonban nem szerezhető meg a vizsga alóli mentesség, hiszen célunk a minél rendszeresebb munkára ösztönzés.

A negyed végén a diákok is javasolhatnak bónuszt a csoport legjobban dolgozó tagjainak. A tantárgyfelelőssel és a csoporttal konzultálva a tanár dönt az arra érdemesek jutalmazásáról.

Matematika

Az értékelésről általában elmondhatjuk, hogy az írásbeli munkák eredményét mindig százalékban adjuk meg. A százalékpontok alapján a következő osztályzatok szerezhetők:

jeles:	86% - 100%
jó:	71% - 85%
közepes:	56% - 70%
elégséges:	41% - 55%
nem felelt meg:	0% - 40%

Minden negyedév során két-három alkalommal biztosítunk lehetőséget bónuszszerzésre: ez jelenthet órai dolgozatot, házi dolgozatot, külön feladatok megoldását.

A bónuszértékeket - a különböző feladatok, feladatsorok eltérő nehézsége, munkaigénye miatt - nem egyenként, hanem negyedévente összesítve adjuk meg. Három, negyedévközi dolgozat esetén például nem külön-külön, hanem az összesített eredmények alapján számoljuk ki - százalékszámítással, a szokásos kerekítési szabályok alkalmazásával - a tanuló negyedévi teljesítményét; azaz azt a bónuszértéket, amely a beszámoló eredményét módosíthatja.

A negyedévi teljesítmény szerint az alábbi módon alakul ki a beszámoló eredményét befolyásoló bónuszérték:

Negyedévi teljesítmény	Bónusz
97% - 100%	15
93% - 96%	14
89% - 92%	13
85% - 88%	12
81% - 84%	11
77% - 80%	10
73% - 76%	9
69% - 72%	8
65% - 68%	7
61% - 64%	6
57% - 60%	5
53% - 56%	4
49% - 52%	3
45% - 48%	2
41% - 44%	1
0% - 40%	0

A vizsgára adott végső osztályzat meghatározásakor a beszámoló dolgozatra kapott százalékponthoz hozzáadjuk a megszerzett bónuszok számát.

Egyéb tudnivalók

(a) A negyedév során kitűzött feladatok, megírandó dolgozatok osztályonként eltérőek lehetnek, ezek összeállítása az osztályban tanító szaktanár feladata.

(b) Annak a tanulónak, akinek munkája kiemelkedő, azaz a negyedév során 15 vagy 14 bónuszt gyűjt össze, a matematika munkacsoport megajánlja a beszámoló nélküli jeles érdemjegyet.

(c) Ha valaki bármelyik bónusz-feladat elkészítése során meg nem engedett eszközt alkalmaz (puskázás, másolás, stb.), akkor az adott negyedév egészére kizárja magát a bónuszrendszerből.

Művészetismeret

Munkacsoportunk egy értékelési lapot készített. Ez a lap olyan tevékenységeket tartalmaz, melyek részben a tananyaghoz kapcsolódnak, részben a tananyagtól függetlenek, ám a kultúrálódást szolgálják (pl.: elemző ismertetés olvasmányélményekről, színházi előadásokról, koncertekről, filmekről, stb.; fogalmazás/esszé, kiselőadás a vizsga anyagából; programajánlat; Újság, faliújság, dekoráció, stb. szerkesztése, készítése; memoriter-tanulás; órai aktivitás (megbízhatóság, kezdeményezések, stb.); pályázaton, versenyen való részvétel).
Az értékelő lapot minden tanuló magánál tartja, és értelemszerűen kitölti, ha - a lapon felsorolt - valamelyik vagy akár több tevékenységben jeleskedik. A szorgalmi időszak utolsó hetében az összesítő alapján a diák, a tantárgyfelelős és a tanár közösen értékelik mindenkinek a munkáját, és döntik el a bónusz megajánlását.
Természetesen az egyes tevékenységi köröket nem azonos mértékben értékeljük: a rendszeres órai aktivitás, vagy a pályázatokon, versenyeken való eredményes részvétel önmagában eredményezhet vizsgajegy-javítást, de egy programajánlat a faliújságon, illetve egy glossza a POLIGRÁFban vagy a BORSÓban még nem garantálja a bónuszt.

Társadalomismeret

Társadalomismeretből mindkét évfolyamon negyedévenként három gyakorlódolgozatot íratunk, a tanórai munkán felül pedig mindenki megoldhat valamilyen iskolán kívüli feladatot (múzeumi kutatás, cikkismertetés, kiselőadás, stb.).
A dolgozatokat és az önálló munkát is a szokásos módon, egytől ötig osztályozzuk. Ez pontokra átváltva azt jelenti, hogy négy ötös esetén egy negyedben maximum 20 pont gyűjthető össze.
Aki a 20 pontot eléri, azt úgy tekintjük, hogy ötösre teljesítette az adott beszámolót. Aki 19 vagy 18 pontot gyűjtött a negyed során, az a beszámolón egy jeggyel, aki 17, 16, 15 pontot, az fél jeggyel jobb osztályzatot kap. A bónusz-pontok beszámíthatóságához az önálló munkát mindenképpen be kell adni. Ha valaki valamelyik dolgozat írásakor betegség vagy egy egyéb ok miatt hiányzott az iskolából, külön kérésre pótolhatja a dolgozatot.
Elégtelen eredmény esetén az írásbelin a bónusz-pontok csak akkor használhatók fel, ha a vizsgázó elérte a ketteshez elegendő minimális pontszám 2/3-át, a szóbelin a szaktanár a tantárgyfelelőssel konzultálva dönt arról, hogy a bónusz-pontok beszámíthatóak-e a vizsga eredményébe.

Természetismeret

A bónusz megszerzésének módjai:

(a) Pályázat:
Egy, a szaktanár által negyedév elején megadott átfogó téma vagy kutatási feladat önálló, írásos formában való feldolgozása. Beadása és értékelése a negyedév elején történik.

(b) Kisdolgozat:
A napi tananyaghoz kapcsolódó szűkebb téma rövid, írásos bemutatása. A tananyag aktivitási feladatai, a tanár javaslata vagy önálló témaválasztás alapján készülhet.

(c) Kiselőadás:
Témaválasztása és terjedelme a kisdolgozathoz hasonló, de önálló órai előadásban hangzik el. (Írásos vázlata lehet.)

(d) Önálló mérés, megfigyelés:
A tananyag aktivitási feladatai vagy a tanár javaslata alapján a tanórán kívül végzett

önálló, dokumentált mérési vagy megfigyelési eredmények feldolgozása, bemutatása.

(e) Tablókészítés:
A tananyaghoz kapcsolódó képekből, újságcikkekből, saját rajzokból készített falitábla. Lehet egy témát követő sajtófigyelő vagy általánosabb, figyelemfölhívó, dekoratív kollázs.

(f) Gyűjtőmunka:
A természettudományos szertárt gazdagító, kiállítható kőzetek, állati vázmaradvá-nyok, preparátumok gyűjtése, növény- vagy rovargyűjtemények készítése.

Mivel a bónusz legfeljebb egy jegyet módosíthat, maximális pontértéke az adott negyedév vizsgadolgozatának osztályzatai közötti pontszámmal egyenlő. (Ha pl. a vizsgán 60 pont a kettes, 90 a hármas osztályzat határa, akkor a maximális bónuszérték 30 pont). Az egyes tevékenységekért járó pontértékek ennek megfelelően az elérhető maximum százalékában fejezhetők ki, az alábbiak szerint:

Pályázat: 30%
Kisdolgozat: 10%
Kiselőadás: 10%
Önálló mérés: 5%
Tablókészítés: 5%
Gyűjtőmunka: 5%

A BÓNUSZRA JOGOSÍTÓ TEVÉKENYSÉGEK KÖRE NEM LEZÁRT, VÁRJUK ÖTLETEITEKET VALAMENNYI TÁRGYBÓL!

Történetek egy képhez

EGY KARRIER TÖRTÉNETE

Az ötvenes évek Amerikájában divatba jött a sci-fi irodalom és a hozzákapcsolódó filmgyártás. Az első megfilmesítési törekvések - a kezdetleges technika miatt - elég nevetségesnek tűnnek a mai néző számára, de akkoriban igen nagy sikert arattak.

A tudományos-fantasztikus témák kivitelezésére teljes iparág alakult a hozzá szükséges stábbal: írókkal, rendezőkkel, operatőrökkel, maszkmesterekkel, látvány- és effekttervezőkkel és természetesen a sztárszínészekkel együtt.

Az első híres sci-fi filmcsillagot Moe Eastnek hívják. Valódi neve Elisabeth White, azaz Fehér Erzsébet. Nevéből is következtethetünk, hogy magyar származású, mint az amerikai filmipar nem egy nagysága.

Színészi pályafutása kezdetben nem sok sikert hozott. Kevés szerepet - többnyire csak epizódszerepeket - kapott. Idővel áttelepült a keleti partra, de New York sem hozta meg számára a remélt karriert. Takarításból, felszolgálásból tartotta fenn magát, de szíve továbbra is a színpad és a vászon felé vonzotta. A legkisebb statisztaszerepet is elvállalta, majd egy vándorcirkuszhoz szerződött.

Itt fedezték fel érdekes arca alapján, ami kissé aszimmetrikus, ezért alkalmasnak látszott földönkívüli lények megformálására.

Nagy sikert aratott mint ufonauta. Több mint húsz főszerepet játszott el, felkapott sztár lett ebben a szerepkörben. Egyik legsikeresebb filmje: The Moon's Baby (A Hold gyermeke). E produkció külön érdekessége, hogy a fiával együtt játszott benne. A Hold gyermekét kb. húsz országban mutatták be, mindenütt hónapokig szerepelt egy-egy mozi programján.

Képünk a forgatás szünetében készült, mikor Moe szkafanderbe öltöztetett kisfiával beszéli meg a következő jelenetet kolázás közben.

Moe East ma már nem forgat. Visszavonultan él San Francisco egyik csendes negyedében. A sci-fi filmekben az utóbbi időben már mindent meg tudnak oldani technikai trükkök segítségével, így nincs szükség az egzotikus arcú művésznőkre sem.

(Az érdekesség kedvéért említjük meg, hogy Fehér Erzsébet fia is a film világában kereste a megélhetést, de anyjához hasonlóan neki is rögös utat kellett végigjárnia, amely végül nem is a vágyott célhoz vezetett. Először segédoperatőrként, majd rendezőként próbálkozott - kevés sikerrel. Később néhány szerepet is elvállalt, de a sikeres gyermekből nem lett sztár, ezért végül az üzleti élet felé fordult. Ma eredményes vállalkozó: édességekkel és fagylalttal foglalkozik. Egyik legjövedelmezőbb terméke egy fagylaltpor, melynek neve: THE MOON'S BABY.

Pancsovai Petra - FH -

AZ EMBER KOMÉDIÁJA

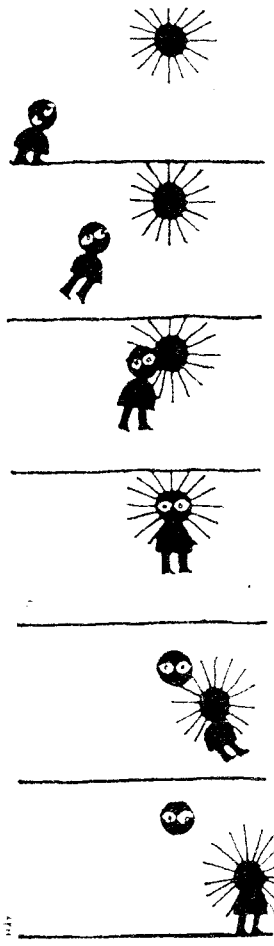

Kedves Éva!
Jó, hogy leszakítottad azt az almát.
Gyűlölök unatkozni

- Ádám -

SZAKKÖRÖK, DÉLUTÁNI TEVÉKENYSÉGEK AZ IDEI TANÉVBEN

A kör neve, profilja:	Az irányító tanár neve:	A kör időpontja:
- **Német fordítási szakkör**	Csicsi	kedd
- **Francia nyelvtanfolyam**	Gallai Zsófi	kedd, péntek
- **Arany Dániel matematikai feladatmegoldó szakkör**	Csürke Ibolya Hann Péter	
- **Biológia szakkör**	Veres Gábor	kedd vagy szerda
- **Csillagász megfigyelő kör**	Veres Gábor	kedd vagy szerda
- **Rádióamatőr klub**	Veres Gábor	
- **Sportszakkörök**	Molnár Lajos Szabó László	
- **Történeti filmklub**	Fehér Márta Puskás Aurél	havonta egyszer
- **Zenehallgató klub**	Majer Tibor	szerda
- **Iskolarádiójáték**	Majer Tibor	
- **Színházi csoport**	Majer Tibor Kovács István	
- **Fotó szakkör**	Majer Tibor	
- **Filozófiatörténeti kör**	Mesterházi Miklós (Krausz Kati)	
- **Programozási ismeretek**	Szmeskó János	
- **Játéktesztelő szakkör**	Basa Attila	
- **Pascal programozási önképzőkör**	Füredi Krisztián	
- **Windows önképző**	Rózsa Géza Gulyás Éva	kedd
- **Dekorációs (grafiti) kör**	Gasner János (Jakab Judit)	szerda
- **Videószakkör**	Csoncsi Pálos György	kedd

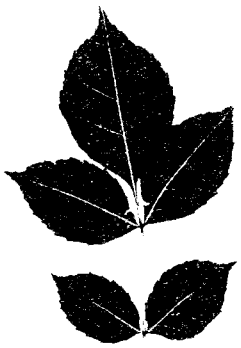

A szakkörök egy része októberben indul. Ha érdekelnek egy-egy kör munkájának részletei, vagy ha még nem jelentkeztél sehova, de szívesen társulnál valamelyik csoporthoz, keresd fel mielőbb a vezető-irányító tanárt!

Történetek egy képhez

A találkozás

1969. május 23., szombat: George Mckee, egy előkelő bankár partit rendez. Célja ezzel a rendezvénnyel, hogy lányát, Colette-et megvigasztalja. Már egy éve annak, hogy Colette vőlegénye meghalt, lezuhant a repülőgépe Algéria fölött. A lány azóta búskomor, ki se mozdul a szobájából, egész nap csak verseket olvas vagy zenét hallgat. Ebből a letargikus állapotból szeretnék a szülők kizökkenteni az estéllyel.

Miközben a ház készülődik a nagy fogadásra, Colette egykedvűen keresi rádióján a különböző adók műsorait. Ám hirtelen felugrik, mint akit áramütés ért. David hangját vélte hallani az éter hullámain. Azonnal dönt: csomagol, kocsiba száll és elindul világgá; meg akarja keresni David hangjának tulajdonosát. Azon gondolkodik, vajon milyen lehet a szeretett hang tulajdonosa: biztosan sötétszőke, magas, kisportolt alakú, szimpatikus férfi, amilyen David volt.

...

Colette hosszú utat tett meg két hónap alatt, mióta elindult hazulról, de nem bukkant nyomára annak, akit keres. A kocsi csak nyeli a mérföldeket, a rádió szól, és a lány újra és újra hallani véli a kedves, humoros, érzelmes baritont egy-egy Beatles és Animals szám között.

A távolban, az országút mentén valami épületféle tűnik föl. Meg kell állnia, mert kevés a benzin, és éhes és szomjas is. A pincér kihozza a kólát. Ugyanekkor egy pici emberke jön ki az épületből, rámosolyog Colette-re és leül az asztalához.

- Te idegen vagy itt? - kérdezi a lányt.

Öröm önti el Colette egész testét: megtalálta a hang gazdáját. Most már nem számít semmi, mindegy, hogy alacsony vagy magas, szőke vagy barna - ő az, aki után oly régóta kutat.

Sokáig beszélgetnek, Colette mindent elmesél, amit eddig soha, senkinek nem tudott elmondani. És ekkor fogja csak fel igazán, hogy David meghalt.

Cser Orsi - Zártosztály -

TE IS SEGÍTS A DIÁKÖNKORMÁNYZAT LÉTREHOZÁSÁBAN

Ha tenni akarsz valamit az iskoládért,
ha vannak jó ötleteid,
ha meg akarod azokat valósitani,
ha úgy érzed, tudod képviselni társaid véleményét,

akkor

TALÁLKOZZUNK OKTÓBER 12-ÉN A KÖNYVTÁRBAN!

Ha érdekel a téma,
minket keress:

Kána Zsuzsa (MF)
Giliszta (Zártosztály)
Nagy Ákos (Zártosztály)
Bolyky Dániel (KáOsz)
Récsán Gábor (W)

YOUNG ENTERPRISE
VÁLLALATOK, FIGYELEM!

A vállalati tagnévsorok határideje október 2. péntek!
A tanácsadókkal való első tanácskozás időpontja: október 9-e, péntek, 13.45. Helye: a Politechnikum valamelyik terme, zuga, irodája. A pontos helyszínről a megbízott ügyvivők érdeklődjenek 9-én délelőtt az Információs Központban.

Üdv:
Pertl Gábor

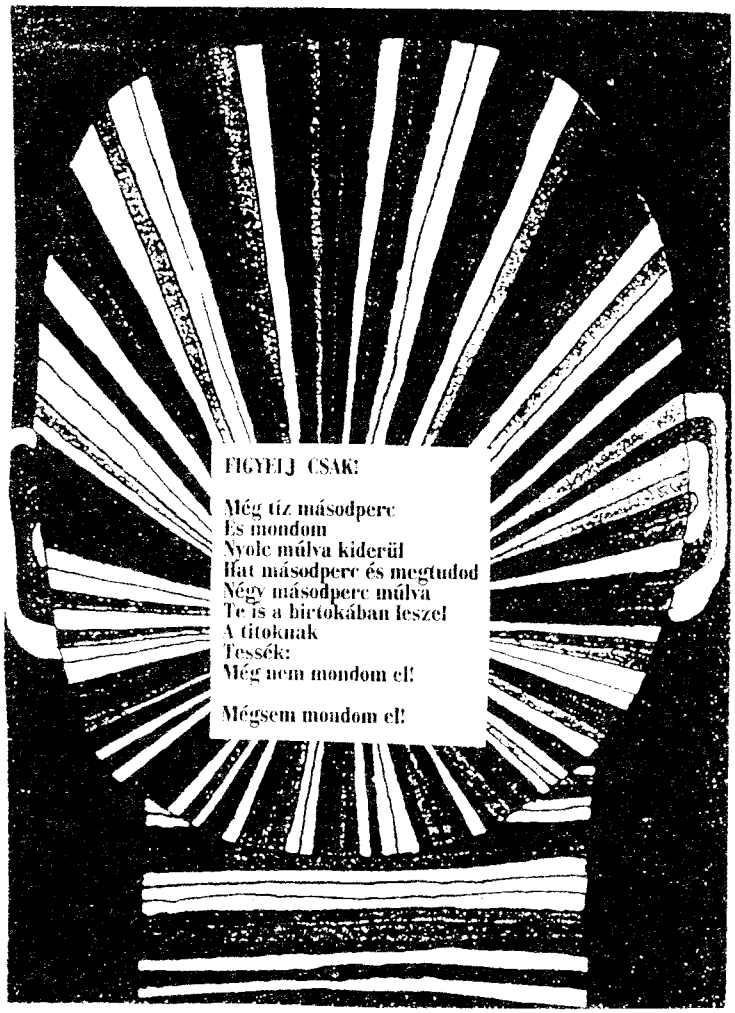

POLIGRÁF
- **A Közgazdasági Politechnikum lapja** -
- Felelős szerkesztő: **Jakab Judit** -
- Felelős kiadó: **Horn Gábor** -
- Tördelő szerkesztő: **Csoncsi** -
- Megjelenik a Közgazdasági Politechnikum sokszorosító műhelyében (Budapest, 1096 Vendel utca 3/b) -
- 220 példányban -